

IVO FRANJKOVIĆ

Povodom Dana hrvatskoga šumarstva, karlovački ogranak HŠD-a postavio je 19. lipnja 2006. godine na zgradi šumarije Slunj spomen ploču jednom od zaslužnih članova HŠD-a Ivi Franjkoviću, dipl. ing. šum. Upravitelj šumarije Slunj Mile Radočaj, dipl. ing. šum. podsjetio je nazočne goste na ulogu Ive Franjkovića kao prvog upravitelja šumarije Slunj, zaslužnoga za izgradnju zgrade u kojoj se danas nalazi šumarija i organizaciju šumarije i šumarstva toga područja u 50-tim godinama prošloga stoljeća. Stariji kolege šumari Ivan Božičević, dipl. ing. šum. i Josip Krizmanić, šum. teh. evocirali su dio svojih sjećanja i izrazili zahvalnost što su šumarstvo učili od takvoga šumarskog stručnjaka kao što je bio Ivo Franjković. Otkrivanje ove spomen ploče samo je jedno od obilježavanja zaslužnih šumara s karlovačkog područja koje će ove godine upriličiti HŠD ogranak Karlovac. U nastavku teksta podsjetit ćemo na životni i stručni put Ive Franjkovića.

Ing. Ivo Franjković, sin Stjepana i Katarine Franjković, rođen je 5. studenog 1906. godine u Beču, gdje mu je otac službovao kao vojno lice. Umro je 20. travnja 1976. godine.

Srednju školu završio je u Zagrebu. Na Poljoprivredno-šumarskom fakultetu u Zagrebu diplomirao je 1936. godine.

Od 1936. do 1944. godine radio je u srijemskim mjestima Erdevik i Surčin gdje je bio upravitelj šumarije. Odmah po završetku II. svjetskoga rata nastavlja svoj šumarski rad u mjestu Krasno na Velebitu.

Kao vrsnoga stručnjaka za lovstvo i lovnu privredu poziva ga 1946. godine ing. Čeović u Zagreb, gdje or-

ganizira i udara prve temelje jednoj suvremenijoj lovnoj privredi u Hrvatskoj, koja je do tada bila potpuno zapuštena i neorganizirana.

Međutim, uslijed velike oskudnice i pomanjkanja stručnih šumarskih kadrova ing. Franjković 1947. godine preuzima zadaću osnivanja šumskog gospodarstva u Cvetkoviću kraj Jastrebarskog, gdje u vrlo teškim uvjetima bez potrebnih stručnih kadrova i bez ikakve mehanizacije prima i izvršava velike zadatke kako na uzgojnim, tako i na radovima eksploatacije šuma. U to vrijeme velik je pritisak na šumsko bogatstvo, jer je to vrijeme obnove opustošene zemlje od rata. Ujedno je to vrijeme i blokade Jugoslavije od zemalja Informbiroa, pa je trebalo zemlji dati dvostruko više drveta nego u normalnim uvjetima. Drvo je bilo jedino bogatstvo koje je tada naša zemlja imala.

I na tome teškom zadatku ing. Franjković nije štedio sebe niti svoje suradnike. Da bi izvršio sve postavljene zadatke može se reći da za sve vrijeme svoga šestogodišnjeg službovanja u Cvetkoviću praktički nije imao niti jednog dana godišnjeg odmora ili bolovanja.

Godine 1953. započinje svoje službovanje u Slunju na dužnosti upravitelja šumarije, gdje postavlja temelje zgrade. I ovdje ga čekaju veliki zadaci u potpuno nerazvijenom šumarstvu na području šumarije Slunj. Svojim osobnim zalaganjem i upornošću uspijeva najprije 1954. godine završiti izgradnju zgrade šumarije u Slunju i urediti okoliš oko iste.

Posebnom ljubavlju, koja resi samo pravog šumarskog stručnjaka, počinje sustavno sređivati stanje u šumariji Slunj, kako na kadrovskom, tako i u stručnom terenskom radu. Njegova najveća ljubav bila je pošumlja-

vanje i ozelenjivanje svih golih i zapuštenih zemljišta. Nemoguće je danas nabrojiti sve lokacije i hektare koje je on svojom upornošću i stručnim znanjem pošumio. Da spomenemo samo one najpoznatije, a to su crnogorične šume u Točku, koje su danas jedne od najljepših ne samo u tom kraju, nego i šire u Republici Hrvatskoj, zatim crnogorične sastojine u Lađevcu, Slunjskom Boriku i bezbroj drugih. Ing. Franjković osnovao je i rasadnik u Slunjskom Boriku kako bi šumarija imala vlastite sadnice za pošumljavanje.

Njegova je zamisao bila pošumiti i zaštićeni krajolik kanjona Slunjčice, koji je i započeo, ali ga nije dovršio jer je 1960. godine preselio u RZZP Planski odjel Šumskoga gospodarstva Karlovac, gdje je dočeka i mirovinu.

Ne samo kao vrsni šumarski stručnjak, nego kao i human čovjek i rukovoditelj, vodio je brigu o svojim suradnicima nalazeći uvijek razumijevanja za njihove probleme.

Ing. Franjković je kao suvremeni šumar stalno pratio stručnu šumarsku literaturu i sva dostignuća na području šumarske znanosti, kako domaće tako i strane, te ta saznanja na najbolji način uz svoje bogato osobno iskustvo primjenjivao u praksi. Dobio je razne nagrade za svoje radove.

za Hrvatsko šumarsko društvo, ogranak Karlovac
O. Vlanić, dipl. ing.

IZLOŽBE

JESEN U LICI – 8. TRADICIONALNA IZLOŽBA

I ove godine Ličani su s radošću dočekali ovu tradicionalnu manifestaciju, koja predstavlja ekološko-etnološki muzej bogate baštine ovoga kraja.

Centar za razvoj poduzetništva i Ličko-senjska županija organizirali su ovu izložbu dana 7. i 8. listopada u prostorijama Gradske športske dvorane grada Gospića – središta županije i time uveličali proslavu Dana neovisnosti. 140 izlagača i 10 000 posjetitelja svjedoče o interesu za ovu manifestaciju, koja bi, po riječima Ličko-senjskog župana Milana Jurkovića dipl. ing. drvne industrije, iduće godine treba biti međunarodnog karaktera. Jesen u Lici, kao tradicijska, gospodarska i kulturno-umjetnička manifestacija okuplja izlagače s područja Ličko-senjske županije, ali sve više i izlagača iz cijele Hrvatske, te 15-ak izlagača iz Unsko-sanskog kantona susjedne Republike Bosne i Hercegovine.

Na izložbi su prezentirani mnogobrojni proizvodni potencijali poljoprivrednih gospodarstava, malih poduzetnika i svih onih, koji proizvode različite prehrambene, uporabne i ukrasne proizvode, čuvajući tradiciju Ličkog kraja. Prezentirani su umjetnički radovi Ličkih

slikara i kipara, etnografske zbirke, stari zanati, te demonstrirana izrada nekih autohtonih proizvoda. Razne proizvode od drva izložio je gotovo dvostruki broj u odnosu na prošlu godinu. To su razni uporabni predmeti za kućanstvo, suveniri od drveta, muzički instrumenti, bačvarski proizvodi, šimla, držala za alate, pletarski proizvodi i drugo.